

ת"פ 44772/05/20 - מדינת ישראל נגד דיליקס טכנולוגיות בע"מ, דניאל סימני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 44772-05-20 מדינת ישראל נ' דיליקס טכנולוגיות בע"מ ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ
המאשימה מדינת ישראל ע"י עו"ד הילה זיגלר
נגד הנאשמים
1. דיליקס טכנולוגיות בע"מ
2. דניאל סימני ע"י עו"ד יריב אבירם

החלטה

לפני בקשת הנאשמים לביטול כתב האישום בשל טענת הגנה מן הצדק.

רקע

נאשמת מס' 1 היא חברה שפעלה בתחום המחשוב ונאשם מס' 2 (להלן: **הנאשם**) היה בזמנים הרלוונטיים מנהלה. נגד הנאשמים הוגש כתב אישום, בו יוחסו להם עבירות של אי הגשת ארבעה דו"חות שנתיים של החברה למס הכנסה במועד (לשנים 2013-2015 ו- 2018). כמו כן יוחסו לנאשם שש עבירות של אי הגשת דוחות אישיים שלו במועד (לשנים 2013-2018).

קודם להגשת אישום זה, הוגש נגד הנאשמים כתב אישום דומה, בגין עבירות של אי הגשת דוחות מס ערך מוסף במועד (ת"פ 71557-11-17). ההליך התנהל לפני, במסגרת מוקד תיקי המסים, וביום 15.10.18 הם הודו במיוחס להם והורשעו. בין היתר, נגזר על הנאשם עונש של חודשיים מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך שנתיים עבירה על חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה שהיא פשע או עוון.

קודם למתן הכרעת הדין, הצהירה ב"כ המאשימה כי "**הנאשם הסיר מחדלים מחוץ לכתב האישום**" וכי הוצע לנאשם לעבור למסלול המנהלי, אך הוא דחה את הצעה והעדיף לסיים את ההליך במישור הפלילי.

עמדות הצדדים

עיקר טענות ב"כ הנאשמים נוגעות לכך שבעת שנגזר דינו בהליך הקודם לא היה מיוצג, ונגזר עליו עונש מאסר מותנה על עבירות לפי פקודת מס הכנסה, אשר היה חב הפעלה מיד עם הטלתו, בשל העבירות מושא ההליך שלפני - וכל זאת לאחר שהמאשימה הצהירה כי אין לנאשם מחדלים מחוץ לכתב האישום באותו הליך. על פי הטענה, לו היה בית

עמוד 1

המשפט מודע לקיומן של העבירות מושא תיק זה בעת שגזר דינו בתיק הקודם, היה נמנע מלהשית על הנאשם מאסר מותנה שניתן יהיה להפעילו בשל אותן עבירות.

עוד נטען, כי ניתן היה להטיל על הנאשם קנס מנהלי בשל העבירות מושא ההליך הקודם, והגשת כתב האישום אז היתה לא מוצדקת.

לאור אלה ביקש ב"כ הנאשם להורות על ביטול כתב האישום בתיק זה וכן בהליך הקודם.

המאשימה מתנגדת לבקשה.

לעניין הסיבות להגשת כתב האישום בהליך הקודם, צרפה את הנימוקים לכך, שעיקרם העובדה שבעבר הוטלו על הנאשם קנסות מנהליים בשל הגשת דוחות מע"מ באיחור, וחרף זאת הוא המשיך להגיש דוחות באיחור ולא עמד בהסדרי תשלומים שנערכו איתו. עוד הפנתה לכך, שגם לאחר שהוגש כתב האישום הקודם, הנאשם המשיך להגיש דוחות באיחור.

לענין הטלת המאסר המותנה טענה המאשימה, כי אכן היה עליה לגלות לבית המשפט את קיומן של העבירות שיוחסו לנאשם בהליך זה, אך גם הנאשם ידע שלא הגיש דוחות מס הכנסה במועד.

לאור אלה טענה המאשימה, כי מדובר בפגם שאינו מצדיק את ביטול האישום שכן ניתן לרפאו באמצעים מתונים יותר.

דין והכרעה

לאחר שנתתי דעתי למכלול הנתונים, לא ראיתי כי התנהלותה של המאשימה עולה כדי פגיעה חריפה בתחושת הצדק, שהתרופה היחידה לה היא ביטולו של האישום:

אכן, המאשימה הצהירה בטעות בהליך הקודם, כי לא קיימים מחדלים מחוץ לכתב האישום, למרות שבאותה עת הנאשם לא הגיש דוחות למס הכנסה. ניתן להבין את הטעות, בשים לב לכך שבאותו הליך המאשימה יוצגה על ידי יחידת התביעות של מס ערך מוסף. אין טענה, קל וחומר ראייה, כי הדבר נעשה בזדון, וכי התובעת שהופיעה באותו דיון היתה מודעת לכך שהנאשם לא הגיש דוחות נוספים. על כך אוסיף, כי יש טעם בטענת המאשימה, כי הנאשם ידע באותה עת כי לא הגיש במועד דוחות למס הכנסה. אני ער לכך שהנאשם לא היה מיוצג באותו הליך (מה גם שלא היתה בו חובת ייצוג, שכן המאשימה לא עתרה להשית על הנאשם מאסר בפועל), אך בהיותו מנהל החברה מזה מספר שנים, חזקה עליו כי הכיר את חובותיו על פי הדין וידע כי אינו עומד בהם.

משכך, גם אם אין להקל ראש בתקלה שהיתה באותו הליך, לא ראיתי כי פגיעתה בזכויות הנאשם היא כה חריפה, עד כי התרופה היחידה לה היא ביטולו של הליך נוסף שהוגש נגד הנאשם שנה וחצי לאחר מכן.

אכן, סביר להניח שלו הייתי יודע בעת גזירת דינו של הנאשם בהליך הקודם כי קיימים לחובתו מחדלים נוספים הנובעים מאי הגשת דוחות מס הכנסה, הייתי מביא זאת במסגרת שיקולי הענישה, אך אין זה מובן מאליו כי לא היה מוטל עליו מאסר מותנה בגין עבירות אלו. ואבהיר בהקשר זה את המובן מאליו: העובדה שהנאשם עבר באותה תקופה עבירות שונות, גם על חוק מס ערך מוסף וגם על פקודת מס הכנסה, איננה נסיבה העומדת לזכותו של הנאשם.

לצד זאת, ככל ששורשע הנאשם במיוחס לו, בגזירת העונש תובא בחשבון התקלה שבמסירת מידע לא מדויק לבית המשפט בהליך הקודם.

נתתי דעתי לטענות הנוגעות לעצם הגשת כתב אישום בתיק הקודם, ולא מצאתי בהן ממש. התרשומת שהוגשה מנמקת באופן ברור את הטעמים להגשת כתב אישום חלף קנס מנהלי, ולא ראיתי כי נפל פגם בשיקול דעתה של המאשימה - ועל כן לא ראיתי לדון בשאלה האם בכלל בית משפט מוסמך לדון בטענת הגנה, הנוגעת להליך שכבר הסתיים לפני שנים.

סיכום

לאור האמור מעלה, דוחה הבקשה על שני חלקיה.

ניתנה היום, ז' שבט תשפ"ב, 09 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.